Dosarul nr. 2-1262/2024 /2-24078987-38-2-18072024-1/

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

Pronunțată public la **30 octombrie 2024** în mun. Orhei
Hotărâre întocmită integral la **16 decembrie 2024**

Judecătoria Orhei (sediul Central)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Eugeniu Ciubotaru
Grefieră Zinaida Luchianova-Barbu

cu participarea reclamantei Irina Lefter, a reprezentantului său Alexei Lungu, împuternicit prin mandatul avocațial seria MA nr.1954832 din 23 octombrie 2023, a pârâtului Alexandru Sapaniuc, -

în sediul instanței, în ședință publică, în limba de stat, în procedură contencioasă a judecat pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Irina Lefter împotriva lui Alexandru Sapaniuc cu privire la repararea prejudiciului material, moral cauzat prin contravenție și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Argumentele părților procesului:

La 18 iulie 2024, Irina Lefter s-a adresat Judecătoriei Orhei (sediul Central) cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Sapaniuc prin care a solicitat repararea prejudiciului material, moral cauzat prin contravenție și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor respective, reclamanta a indicat că prin ordonanța procurorului în Procuratura r-nului Rezina din 07 iunie 2021, a fost intentată procedura contravențională în privința lui Alexandru Sapaniuc, în baza art. 78 alin. (2) din Codul contravențional, pe faptul că la 20 iulie 2020, aproximativ la ora 12:00, Alexandru Sapaniuc, în timp ce se afla în incinta localului, amplasat în ***** în urma unui conflict inițiat cu cet. Irina (Crețu) Lefter, în mod intenționat, a agresat-o fizic, prin aplicarea loviturilor și îmbrâncire, cauzîndu-i în rezultat, conform raportului de constatare nr. 202026P0135 din 22 iulie 2020, vătămare corporală ușoară.

Reclamanta a mai indicat că prin ordonanța din 18 noiembrie 2021 procurorul în procuratura r-nului Rezina, a dispus încetarea procesului contravențional în privința lui Alexandru Sapaniuc din motivul expirării termenului de prescripție.

Ordonanța respectiva a fost contestată de către pârât, contestația fiind respinsă prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 06 mai 2022. Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2022, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Irina Lefter a mai relevat că potrivit raportului de constatare nr. 202026P0135 din 22 iulie 2020, s-a constatat la ea echimoză masivă pe *****…".

De asemenea, a subliniat că acțiunile lui Alexandru Sapaniuc i-au cauzat suferințe fizice și psihice profunde. După ce a fost supusă violenței din partea pârâtului, manifestă frica de a fi singură în oraș, deoarece există riscul de a fi agresată din nou de către Alexandru Sapaniuc.

Irina Lefter a accentuat că suferințele psihice sunt profunde, mai ales din motivul că a fost agresată de către pârât în incinta cafenelei care o administra, fiind prezente și alte persoane și angajați ai săi.

Mai mult decât atât, în urma acțiunilor pârâtului, i-au fost cauzate echimoze pe față care nu puteau fi ascunse sub machiaj, iar ieșirile în public cu aceste echimoze i-au provocat suferințe psihice.

Reclamanta a punctat că în perioada când a fost conflictul, avea o afacere și deținea calitatea de consilier orășenesc în or. Rezina, fiind o persoană cunoscută publicului.

Totodată, a remarcat că pentru a aduce satisfacție pentru profundele suferințe psihice și fizice pe care le-a avut, ținând cont de durata și intensitatea acestora, precum și de consecințele care au avut loc asupra sănătății, consideră că suma de 30000 lei este una echitabilă și de natură să compenseze suferințele morale. Iar la examinarea procesului contravențional a achitat suma de 5000 lei pentru serviciile de asistență juridică, care solicită să fie încasate de la pârât.

Irina Lefter și-a întemeiat pretențiile în baza art. 19 alin. (1) și (3), art. 1998 alin. (1), art. 2036 alin. (1)-(2) și art. 2037 alin. (1)-(3) Cod civil și art. 90, art. 94 alin. (1), art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Într-un final, a solicitat încasarea de la Alexandru Sapaniuc în folosul său a prejudiciului moral în mărime de 30000 lei, a cheltuielilor de asistență juridică suportate în cadrul procesului contravențional în mărime de 5000 lei și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 lei.

În ședința de judecată, reclamanta Irina Lefter, cît și reprezentantul său, avocatul Alexei Lungu, a solicitat admiterea acțiunii integral, conform obiectului şi temeiului formulat.

Pârâtul Alexandru Sapaniuc, în ședința de judecată a vociferat că cu acțiunea înaintată nu este de acord și a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

Aprecierea instanței:

Studiind materialele pricinii, audiind părțile și participanții la proces, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial acțiunea Irinei Lefter împotriva lui Alexandru Sapaniuc cu privire la repararea prejudiciului moral, compensarea cheltuielilor de asistență juridică în procesul contravențional și compensarea cheltuielilor de judecată, din următoarele considerente de fapt și de drept.

Art. 239 Cod de procedură civilă prevede că hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În corespundere cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Astfel, cu referire la circumstanțele de fapt, în ședința de judecată s-a constatat fără echivoc că la 20 iulie 2020, Irina Lefter (anterior Crețu) a depus la Inspectoratul de Poliție Rezina o cerere în privința acțiunilor cet. Alexandru Sapaniuc, în care a invocat că ultimul la 20 iulie 2020, în jurul orelor 12:43, pe adresa *****a numit-o cu cuvinte injurioase și a agresat-o fizic (f.d.12).

Conform raportului Centrului de Medicină Legală nr. 20206P0135 din 22 iulie 2020, la cet. Irina Crețu s-a depistat echimoză masivă pe ***** care au putut fi provocate ca rezultatul acțiunii traumatice cu obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, în comun, determină dereglarea sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare ușoară (f.d.25).

La 02 septembrie 2020, prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Rezina, s-a refuzat începerea urmăririi penale în baza sesizării, înregistrate în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni al inspectoratului de Poliție Rezina cu nr. 20202800337 din data de 03 august 2020, privind pretinsele acțiuni ilegale a lui Alexandru Sapaniuc, din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1), art. 173, art. 190 și art. 196 Cod penal (f.d.26-31).

La 07 iunie 2021, procurorul în cadrul Procuraturii raionului Rezina, a pornit procesul contravențional conform art. 78 alin. (2) din Codul contravențional, în privința lui Alexandru Sapaniuc pe faptul vătămării intenționate ușoare a integrității corporale a cet. Irina Crețu la 20 iulie 2020 (f.d.32-33).

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 06 mai 2022, s-a respins ca fiind neîntemeiată contestația depusă de Alexandru Sapaniuc împotriva ordonanței procurorului privind încetarea procesului contravențional cu privire la săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod contravențional (f.d.34-38).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2022, s-a respins ca nefondat recursul contravenientului Alexandru Sapaniuc. S-a menținut fără modificări hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 06 mai 2022, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată contestația depusă de Alexandru Sapaniuc împotriva ordonanței procurorului privind încetarea procesului contravențional cu privire la săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

Instanța de judecată reține că pricina civilă pendinte are ca obiect, repararea prejudiciului, deci derivă din obligațiile care se nasc din cauzarea de daune, or prejudiciul cauzat reclamantului a avut loc prin delict.

Potrivit art. 9 alin. (1) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Conform art. 19 Cod civil, alin. (1) - (3), în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).

Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).

Art. 20 alin. (1) al aceluiași Cod, reglementează că dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvîrșită cu vinovăție sub forma intenției sau imprudenței.

Ab initio, este lesne de accentuat că pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplinește temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale este componenţa delictului civil, iar componenţa delictului civil include următoarele condiţii: prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu şi vinovăţia. Acestea sunt condiţiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiţii, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală.

În aceeași ordine de idei, conform jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului şi jurisprudenței naționale constante, prevederile Codului de procedură penală sunt aplicabile cauzelor contravenționale, or amenda contravențională nu are scopul de compensare materială pentru prejudiciu, dar are, în esenţă, scopul de a pedepsi şi de a preveni, acest caracter punitiv fiind, tradiţional, caracteristica distinctivă a pedepselor penale *(a se vedea cauza Ziliberberg contra Moldovei)*.

Astfel, în corespundere cu art. 219 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire.

Art. 387 alin.(1) Cod contravențional stipulează că este victimă persoana fizică sau persoana juridică căreia, prin contravenție, i-au fost cauzate prejudicii morale, fizice sau materiale.

Conform art. 45 alin. (1) Codul contravențional, dacă prin contravenție a fost cauzat un prejudiciu, persoana prejudiciată este în drept să-și valorifice pretențiile civile în procedură civilă.

Potrivit prevederilor art. 1998 alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Coroborînd în prezenta speță, circumstanțele de fapt cu normele de jure pertinente, se constată cu certitudine vinovăţia lui Alexandru Sapaniuc în comiterea contravenţiei prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod contravențional, vătămarea intenţionată uşoară a integrităţii corporale care a provocat o dereglare de scurtă durată a sănătăţii sau o pierdere neînsemnată, dar stabilă, a capacităţii de muncă, vinovăţie constatată prin ordonanța din 07 iunie 2021 a procurorului din cadrul Procuraturii raionului Rezina.

Potrivit actului pre-citat, la 20 iulie 2020, aproximativ la ora 12:00, cet. Alexandru Sapaniuc, în timp ce se afla în incinta localului amplasat în or. Rezina, str. Basarabia, nr. 8/129, în urma unul conflict inițiat cu Irina (Crețu) Lefter, în mod intenționat a agresat-o fizic pe Irina (Crețu) Lefter prin aplicarea loviturilor cu mâna și îmbrâncirea acesteia, cauzîndu-i în rezultat conform raportului de constatare nr. 202026P0135 din 22 iulie 2020, vătămare corporală ușoară.

Tot aici, instanța va accentua că sunt irelevante toate alegațiile pîrîtului în partea ce ține de exonerarea de răspundere din motviul inexistenței faptei, deoarece toate aceste aspecte au fost minuțios examinate în cadrul procesului contravențional (actele judecătorești de dispoziție, avînd autoritatea lucrului judecat).

Așadar, ținînd cont de faptul că reclamantei Irina Lefter i-a fost cauzat un prejudiciu printr-o acţiune interzisă de legea contravenţională, potrivit art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, coroborat cu jurisprudenţa CtEDO şi prevederile Codului contravenţional, aceasta cu certitudine beneficiază de dreptul la repararea prejudiciului moral şi material.

Conform art. 2036 alin. (1) și (2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Prin prisma art. 2037 Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

Respectiv, fiecare persoană, care pretinde că a suferit, este în drept să-şi estimeze prejudiciul moral suferit, dar numai instanţa de judecată este împuternicită prin lege să determine mărimea prejudiciului moral prin echivalent bănesc, conducîndu-se de noţiunea reparării rezonabile, de personalitatea părţii vătămate, de circumstanţele cazului concret în care părţii i-au fost cauzate suferinţele morale.

Astfel, instanța notează că repararea prejudiciului moral reprezintă satisfacerea echitabilă destinată a compensa material suferințele fizice ale părții vătămate, ca urmare a acțiunilor ilegale ale făptuitorului. Cu referire la cuantumul prejudiciului moral solicitat, acesta nu este supus unor criterii legale prestabilite, ci determinarea lui în concret este lăsată la libera apreciere a instanței.

Totodată, se reține că la stabilirea cuantumului despăgubirilor echivalente unui prejudiciu moral se are în vedere o serie de criterii, consecințele negative suferite de cei

în cauză, pe plan fizic și psihic, importanța valorilor morale lezate, măsura în care au fost lezate acest valori și intensitatea cu care au fost percepute, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială, având în vedere că prin aceste despăgubiri cu rol compensatoriu, se urmărește o reparație justă și echitabilă a prejudiciului moral suferit și nu îmbogățire fără justă cauză.

Instanța mai accentuează că criteriul general evocat în jurisprudența CtEDO constă în aceea că, despăgubirile trebuie să reprezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă reputației, având în vedere totodată gradul de lezare a valorilor social ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora. În situația daunelor morale, datorită naturilor nepatrimoniale, o evaluare exacta a acestora în bani nu este posibilă, întinderea despăgubirilor realizându-se prin aprecierea raportată la elementele de fapt.

Daunele morale sunt apreciate ca reprezentând atingerea adusă existenţei fizice a persoanei, integrității corporale şi sănătății, cinstei, demnității şi onoarei, iar pentru acordarea de despăgubiri nu este suficientă stabilirea culpei persoanei, ci trebuie dovedite.

In concreto, prejudiciul moral instanţa l-a apreciat ca fiind prezent în speţă, or vinovăția lui Alexandru Sapaniuc în pricinuirea intenționată de vătămare a integrității corporale Irinei Lefter este dovedită prin ordonanța procurorului din cadrul Procuraturii raionului Rezina din 07 iunie 2021 și ca urmare a provocat suferințe fizice și psihice, anxietate, stres, respectiv, care indubitabil implică cauzare de daună morală.

Instanța reține că ordonanța procurorului din 18 noiembrie 2021 prin care s-a dispus încetarea procesului contravențional în privința lui Alexandru Sapaniuc din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională a fost contestată de către ultimul. Prin hotărârea din 06 mai 2022 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina și decizia Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2022, contestația depusă de Alexandru Sapaniuc a fost respinsă ca neîntemeiată, deci are autoritatea lucrului judecat. Prin urmare, Irina Lefter dispune de dreptul de a solicita repararea prejudiciului cauzat.

Cu referire la prejudiciul moral cauzat reclamantei Irina Lefter, instanța apreciază că prin acțiunea pârâtului Alexandru Sapaniuc, a fost lezată integritatea corporală a reclamantei (vătămări ușoare), fapt ce indubitabil i-a provocat suferințe fizice și psihice.

Totodată, instanța notează că aplicarea loviturilor de către Alexandru Sapaniuc a fost comisă în localul din str. Basarabia, nr. 8/129, or. Rezina, unde Irina Lefter desfășura activitate antreprenorială, în prezența mai multor persoane (fapt confirmat prin procesul-verbal de audiere a martorilor f.d.13-14;21;22;23;24). Astfel, Irinei Lefter, prin acțiunea violentă la care a fost supusă, cu certitudine, pe lîngă suferințele fizice provocate, i s-au adus atingeri demnității umane și onoarei sale.

Având în vedere toate circumstanțele cauzei, și anume că reclamanta Irina Lefter a avut consecințe negative atât pe plan psihic dar și fizic, instanța de judecată consideră că este justă și echitabilă suma de 7000 (șapte mii) lei cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral cauzat reclamantei, sumă pe care instanța o va adjudeca din contul lui Alexandru Sapaniuc.

Acordând deplină eficienţă prevederilor art. 2036, 2037 Cod Civil, instanța notează că suma solicitată de Irina Lefter în mărime de 30000 lei de a fi încasată cu titlul de prejudiciu moral, este exagerată şi totodată necorespunzătoare suferinţelor provocate reclamantei. Instanța a apreciat mărimea prejudiciului moral la suma de 7000 lei, avînd în vedere caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice cauzate, gradul de vinovăţie al autorului prejudiciului și statutul social al victimei. Așadar, anume această sumă constituie o satisfacţie echitabilă şi rezonabilă.

La acest capitol, instanța va respinge argumentele reprezentantului reclamantei Irina Lefter, avocatul Alexei Lungu, precum că reclamanta fiind în acel moment și consilier orășenesc în cadrul Consiliului orașului Rezina a suferit mai mult deoarece cu echimozele provocate a fost nevoită să participe și la ședințele consiliului, or probe în acest sens instanței nu i-au fost prezentate.

Respectiv, instanța de judecată conchide că reclamantei i-au fost cauzate suferințe în urma incidentului cu pârâtul, însă, reieșind din toate circumstanțele cauzei, întinderea acestora nu este atît de excesivă după cum pretinde Irina Lefter.

În aceeași ordine de idei, instanța nu poate reține argumentele pârâtului precum că în genere nu a săvîrșit fapta ilicită, întrucît pe parcursul dezbaterii pricinii în fond s-a constatat că disensiunea dintre părți a avut loc. Ba mai mult, între părți există mai multe conflicte interconectate, care au generat în violență din partea pîrîtului. Avînd în vedere toate circumstanțele cauzei, instanța atestă că poziția lui Alexandru Sapaniuc este nedemnă și denotă clar că acesta nu a conștientizat consecințele faptei sale. Or, toate insinuările sale precum că ar fi provocat de către victimă, sau că anterior a încercat să o ajute, etc. sunt irelevante și în primul rînd, el trebuie să răspundă pentru fapta sa concretă, anume cea constatată de către organele judiciare după altercația din 20 iulie 2020.

Cu referire la revendicarea de compensare a cheltuielilor de judecată pe parcursul procesului contravențional, instanța accentuează că persoanele vizate într-un proces contravențional (în speță, reclamanta), la rîndul său, pot suferi anumite cheltuieli, legate anume de contestația ordonanței procurorului în instanța de judecată.

Potrivit art. 19 Cod civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).

Astfel, intanța reține că prin cererea de chemare în judecată reclamanta Irina Lefter a solicitat compensarea cheltuielilor suportate în cadrul dosarului contravențional nr. 5r-76/2021, și anume compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 lei.

Conform art. 63 alin. (5) din Legea cu privire la avocatură, cheltuielile suportate în legătură cu acordarea de către avocat a asistenţei juridice în organele de urmărire penală şi instanţele de judecată în cauzele penale, civile şi administrative se încasează concomitent cu soluţionarea cauzei în fond, fără o procedură litigioasă prealabilă.

Cheltuielile de asistență juridică care nu au fost invocate și valorificate odată cu fondul cauzei și, pentru care devine inaplicabilă instituția hotărârii suplimentare, prezumă existența unui litigiu de drept, a cărui soluționare se realizează în procedură contencioasă.

In concreto, în speță, în perioada 08 decembrie 2021 - 04 octombrie 2022, instanțele de judecată a examinat contestația depusă de Alexandru Sapaniuc împotriva ordonanței din 18 noiembrie 2021 a procurorului din cadrul Procuraturii raionului Rezina prin care s-a dispus încetarea procesului contravențional în privința lui Alexandru Sapaniuc din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

Din textul hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 06 mai 2022, rezidă că la examinarea contestației, reclamanta (victima în cadrul procesului) Irina Lefter a fost reprezentat de către avocatul Alexei Lungu.

Potrivit bonului de plată seria GL nr. 426306 din aprilie 2022, Irina Lefter a achitat avocatului Alexei Lungu pentru asistența juridică, suma de 5000 lei (f.d.9).

Astfel, instanța constată întemeiată cererea reclamantei Irina Lefter în partea reparării prejudiciului ce ține de cheltuielile de asistență juridică suportate la examinarea contestației, or actele cauzei, certifică existența acestora, prin urmare o soluție de reparare a acestora se impune.

Totodată, instanța atestă că mărimea onorariului dispus spre încasare este rezonabilă, or derivă din dispoziția art. 63 al Legii cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002. Tariful corespunde criteriilor prescrise prin Statutul profesiei de avocat nr. 302 din 08 aprilie 2011 și Recomandarea privind cuantumul onorariilor avocaților a Consiliului Uniunii Avocaților prin hotărârea nr. 19-02/27.05.2022 din 27 mai 2022. Aceasta este în corespundere cu complexitatea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat pe cauză, situația financiară a părților, jurisprudența CtEDO.

Așadar, ținând cont de faptul că reclamantei i-a fost cauzat un prejudiciu prin suportarea cheltuielilor la examinarea contestației ordonanței din 18 noiembrie 2021, aceasta cu certitudine beneficiază de dreptul la repararea prejudiciului material. Din aceste considerente, instanța de judecată va adjudeca în beneficiul reclamantei, de la pîrît, suma de 5000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, suportate pe parcursul procesului contravențional.

Subsecvent, în partea ce ține de compensarea cheltuielilor de judecată în această pricină civilă, instanța reiterează că în conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Subsecvent, în corespundere cu art. 96 alin. (1), (1^1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Instanța a constatat că reclamanta Irina Lefter, a fost reprezentată în instanţă de către avocatul, Alexei Lungu (f.d.2).

Conform cererii se revendică compensarea cheltuielilor de judecată. Bonul de plată seria GL nr. 426344 din 23 octombrie 2023, dovedește neechivoc că reclamanta Irina Lefter a achitat avocatului pentru reprezentarea intereselor în prezenta cauză civilă suma de 5000lei (f.d.10).

Prin prisma aplicării normelor precitate dar și a Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 6 din 24.12.2012 privind modificarea și completarea Hotărîrii explicative ”cu privire la practica aplicării de către instanțele judecătorești a legislației despre încasarea cheltuielilor de judecată în cauzele civile” nr. 25 din 28.06.2004, ținînd cont de materialele dosarului, instanța reține că nu este justificată încasarea unei sume atît de mari pentru compensarea cheltuielilor de asistenţă juridică, deoarece volumul de lucru a fost unul redus, iar caracterul acestuia nu ţine de întocmirea a unui numări mare de acte, scrisori, de obţinerea anevoioasă unor probe, etc. Mai mult, instanța conchide că problemele ridicate în litigiu nu prezintă o noutate juridică, iar lucrul pe dosar, nu i-a afectat avocatului capacitatea de a participa pe alte dosare.

Așadar, avînd în vedere complexitatea cazului și acțiunile real întreprinse de către avocat, instanța conchide că suma de 3500 lei este pe deplin rezonabilă, iar excedentul achitat de către Irina Lefter, urmează să fie suportat de către aceasta.

Astfel, instanța v-a încasa din contul lui Alexandru Sapaniuc în beneficiul reclamantei Irina Lefter cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3500 lei.

În corespundere cu art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Art. 83 alin. (2) din Codul de procedură civilă prevede că în acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat nr.213/2023.

În conformitate cu pct. 1.9 din Legea taxei de stat nr. 213/2023, pentru cererile de chemare în judecată în cazul acțiunilor cu caracter nepatrimonial (sau al celor care nu urmează a fi evaluate), taxa de stat este de 250 lei.

Reieşind din faptul că pretenţia formulată de reclamanta Irina Lefter cu privire la repararea prejudiciului moral este întemeiată parțial, avînd în vedere că la depunerea acţiunii reclamanta a fost scutită de drept (art. 85 alin. (1) și pct. 1.1.4 din anexa nr. 2 al legii taxei de stat) de obligaţia de plată a taxei de stat, instanţa de judecată consideră necesar de a încasa de la Alexandru Sapaniuc în contul bugetului de stat, suma de 250 lei cu titlu de taxă de stat.

În contextul celor enumerate supra, în conformitate cu prevederile art. 236, 238-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată, –

h o t ă r ă ş t e :

Acțiunea Irinei Lefter împotriva lui Alexandru Sapaniuc cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin contravenție și compensarea cheltuielilor de judecată, se admite parțial.

Se încasează de la Alexandru Sapaniuc, născut la *****, cod numeric personal *****, domiciliat în *****, în beneficiul Irinei (Crețu) Lefter, născută la *****, cod numeric personal *****, domiciliată în or. *****, suma de 7000 (șapte mii) lei cu titlu de prejudiciu moral, suma de 5000 (cinci) mii lei cu titlu de cheltuieli suportate în cadrul procesului contravențional și cheltuielile de asistența juridică în mărime de 3500 (trei mii cinci sute) lei.

Se încasează de la Alexandru Sapaniuc, născut la *****, cod numeric personal *****, domiciliat în *****, în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 250 (două sute cincizeci) lei.

În rest, pretențiile cu privire la încasarea sumelor excedente, se resping ca fiind neîntemeiate.

Hotărârea cu drept de apel, la Curtea de Apel Bălți, în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Orhei (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,

judecătorul /semnătura/ Eugeniu Ciubotaru

Copia corespunde cu originalul, judecător Eugeniu Ciubotaru